



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis  
Expositio**

**Tamburini, Tommaso**

**Coloniæ Agrippinæ, 1665**

De Irregularitate, quæ oritur per cooperationem ad sententiam sangu.  
parag. 11

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40132**

non enim **judicandum** est, pœnam ab Ecclesia institutam subire debere eum, qui Ecclesiam, e-  
iusque Pastori obedit; at universaliter, ut docet  
Ugolinus, non mihi videtur probabile: nam sic,  
quando Pontifex, ut Princeps sui Statu præcipit  
suis Judicibus, ut morte puniant delinquentes,  
vel suis Militibus, ut occidant hostes in bello  
justo, hi Judges, & hi Milites secuta horum de-  
linquentium, vel hostium morte, non incurre-  
ren in Irregularitate ex defectu lenitatis; quod  
certè nemo dicit. Quid si Pontifex, injuste præci-  
peret, ut tu innocentem interficies? Ego sanè te  
Irregularē faciam, ex delicto, si parcas. Dixi  
modo (ut Princeps) nam, si, ut Pontifex alia el-  
serat ratio, de qua dicam parage. 14. n. 8.

53. Denique hic duo nota. Primo, mihi ne-  
quaquam placere sententia Joan. a Präpositi al-  
lentis, non fore Irregulares Inquisidores, se-  
prædicti omnia ritè agant, quamvis omittant  
protestationem num. 47. dictam; mihi, inquam  
non placet, quia privilegia concessa Inquisitorib-  
us, & tacita illa Pontificis voluntas, de non in-  
currēda irregularitate, sunt sub forma præcri-  
ptæ protestationis; ea ergo protestatione o-  
missa, non habentur privilegia, vel illa volun-  
tas, sicuti non habetur ab Accusatore, quando  
omittit similem protestationem, ut mox §. se-  
quenti declarabimus.

54. Secundò. Quod dictum est de ipsis In-  
quisitoribus, extende propter eadē privilegia  
ad omnes eos, qui ex officio cōcurrunt, vel au-  
toritatem dant dictæ sententiæ latæ ab Inqui-  
sitoribus contra hæreticos, item ad Accusato-  
res, ad Testes, ad Satellite, ad Torquentes eos,  
ut veritatem dicant, & denique ad cæteros o-  
mnes, quin Inquisitores adjuvant at munus ipso-  
rum legitimè adimplendū, dummodo haec fa-  
ciant in Tribunal Sanctorum Inquisitionis, & im-  
mediatè ad executionē sententiæ de forma-  
tione non concurrant. Lege Avilam b. aliosque.

## SECUINDA EXCEPTIO.

De Degradatione, qua à Iudicibus Ecclesiasticis  
infici solet.

55. Quicunque ex Prälati, qui legitimè Cle-  
ricum degradans, eum Sæculari foro tradit, eti-  
am positivè & directè cum tradendo, nullam in-  
curret Irregularitatem, si fortè degradatus a lu-  
dice Sæculari morte puniatur, modo Prälatus  
adhibeat protestationem, seu intercessionem  
præceptam in Sacro Textu, quam expressam in

Pontificiali facile poteris legere, quamque ha-  
bet apud Molinam, & aliosque solemnitatē De-  
gradationis explicantes. Ratio est ferè eadem,  
ac dicta de Inquisitoribus. Si eam protestatio-  
nem nō adhibeat, idem dic, quod modo n. præ-  
cedenti de iisdem Inquisitoribus dictum est.

<sup>a</sup> Molin. T.  
4. tr. 3. d.  
49. n. 13.  
aliqui, cita-  
ti à Bonac.  
de Cens. d.  
4. p. un. n.  
21. fine

§. XI.  
De Irregularitate ex defectu lenitatis, qua oritur  
ex cooperatione adsententiam sanguinis  
per Accusationem.

1. **T**extus b sic habet: *Prælati, vel Clericis* <sup>b</sup> C. Præla-  
*quibuscumq; qui de Laicis suis Malefacto-*  
*ribus querelam penes Secularem Iudicem de-*  
*ponentes, & petunt emendam sibi fieri, & pro-*  
*videri, ne cōtra eos ita de casero presumatur*  
*protestando expresse, quod ad vindictam, seu*  
*pœna sanguinis, non intendunt, imputari non*  
*debet, quamvis de lute debeat pœna sanguinis*  
*irrogari. Si Iudex mortem illis inferat, iustitia*  
*exigente.*

Hæc Textus, cuius tres clausulas breviter ex-  
pendamus, nam cæteræ clariore explicatione  
non indigent.

*Prælati, vel Clerici.*

2. Quāquam Textus mentionem dumtaxat  
facit de his, eadem tamē ratio est de Laicis. Il-  
lud tamen discriminis est, ut Laicus Accusator  
non custodiens, quæ in hoc Canone prescribū-  
tur, securā morte Accusati, incurrit solum in Ir-  
regularitatem, at Clericus, præter Irregularita-  
tem, incidat etiam e in peccatum. Clerici enim  
propter suum statum curare debent, ne fiant per  
Irregularitatem inepti ad Ordines. An peccatum  
hoc sit ex se mortale, ex alibi ad dicta colligi po-  
test,

*Querelam deponentes.*

3. Sive denuncies, sive querelam exhibeas, si-  
ve formaliter accuses, nisi in casibus in hoc Te-  
xto concessis, de quibus mox, semper eris Irre-  
gularis, secuēta Deformatione Rei, quia sic mo-  
raliter influis in illam; & tunc numeraris inter  
Ministros Justitiae.

<sup>c</sup> Suar. de  
Cens. d. 40.  
50. n. 8.  
Sayr. de Cen-  
sus. l. 6. c.

<sup>d</sup> Lib. 3. o-  
pus. de Sa-  
cristic. Miss.  
c. 1. §. 8. &  
n. 7.

4. Hinc multò magis Custodes viarum qui-  
bus cura est, referre Iudicibus quicquid ibi agi  
contingit, si referant delicta aliquorum, unde  
corum aliquis deformetur, Irregularis erunt,  
quia bi, Ministri tunc Justitiae sunt.

5. Quid de homine privato, qui, cùm passus  
sit aliquid à fure, petit à Iudice ut Malefactor

L 2 capia-

§4 LIBER X. DE CENSURIS ET IRREGULAR. TRACT. IV. DE IRREGUL.

apiatur, vel ipse Malefactorem detinet, ut Juri-  
dici sifstat, vel locū, ubi later, ostendit, vel similia

Respondeo. Hic inter accusatores est nu-

**Squillat.** merandus, desert enim Crimen Judici: impe-  
dirit amē posse. Irregularitas, si ab ipso fiat  
de oblig.

**Cler. p. 6. n.** 6. Quid de illo, qui furem inveniens domi,  
93 **Sayr. lib** vel videns furtum a sportari, clamat, alios con-  
6. c. 18. n. 7. vocans Ecco furem, Ecce furem, eum capite, emis-  
capite,

Respondeo, de hoc mox commodior erit  
sermo §. 13. n. 24.

7. Moxit quidam Juris Canonici peritus  
hanc dubitationem. Clericus quidam existens  
in Ecclesia tradidit Episcopo Malefactorem, qui  
ad eandem Ecclesiam confugerat, contra quem  
Episcopus sententiam rite tulit, cum non gau-  
dere immunitate, unde cum capientes Justices  
seculares legitimo suspedio punierunt. Dubi-  
tavit Iuris Canonici professor, an Clericus inci-  
derit in irregularitate? Sed quidā doctus Theo-  
logus distinxit: Si Clericus ex se Malefactorem  
Episcopo tradidit, sciens, vel dubitans, de peri-  
culo ejus mortis, Irregularis erit, sed si, ne dubi-  
tavit quidē nullam Irregularitatem incurrit. At  
vero, si tradidit Episcopo, ipso Episcopo man-  
dante, non erit Irregularis, quia, tunc egit ut  
Minister Episcopi. & ut unum faciens cum illo,  
quem Gregor. XIV. liberat ab Irregularitate, ut  
diximus modō §. 10 n. 52.

8. Ego, etiam si Clericus ex se tradiderit, semper excusatē ab Irregularitate, quia non  
tradit, ut Minister Justitiae Secularis, puta, nec ut  
Satelles, nec ut Accusator, nec ut Delator, nec  
ut Testis, &c. At Iohannes Ministros Justitiae in-  
currere Irregularitatem hanc ex defectu lenita-  
tis, mox late confirmabimus. Addē traditionem  
hanc semper esse ex tacito mandato Episcopi,  
qui non vult in suis Ecclesiis Malefactores, im-  
munitatenon gaudentes.

*De suis Malefactoribus, quoad malum illatum.*

9. Suis (inquit Textus) Quare is, qui illum  
accusat, à quo in propria persona, vel propriis  
bonis lēsus fuit, suum Malefactorem in omniū  
sententia accusat, unde, si Dominus, si Prælatus  
Regularis, si Magistratus, cui ex officio incum-  
bit curare bonum publicum, accusent cum de-  
bita protestatione eos, qui Servum, Religiosum  
Vassallum offenderunt, suum Malefactorem ac-  
cusant, quia Servus, Religiosus Vassallus sunt  
respectivē de bonis Domini, Prælati, Magistra-

tus. Addit Bonacina b idem esse, si modo  
dicto accuses eum, qui offendit aliquem sub  
<sup>b Bonacina  
loc. mox in  
tando.</sup>

10. At comprehenduntur ne hic Mater, Pater  
Consanguinei, ita ut, si hi accusent eos, qui fili-  
um, filiam, consanguineos, &c. offenderunt, &  
ē contra, dicantur accusare, suos Malefactores.

Respondeo, unum mihi hic esse certum, al-  
terū non item. Certū est comprehendēti, si accu-  
sent de contumeliis, & injuriis factis contra pre-  
dictos: nā injuria facta filio, vel consanguineo  
judicatur esse Patris, vel alterius Consanguinei.  
& ē contra. Quare, si accusent, restē possunt di-  
ci accusare suos Malefactores. Incertum autem  
est mihi, si accusent de dānis illatis realibus, hoc  
est de bonis temporalibus, v.g. de pecunia per  
furū sublata. Cū enim pecunia Patris non sit  
pecunia Filii, & pecunia Consanguinei, multo  
minus, si bonum reale alterius Consanguinei,  
non possunt furantes pecuniā ab uno ex his, di-  
ci Malefactores alterius. Quare Bonacina a cum  
aliis negant sine Irregularitate posse prædictos  
accusare. Sed Coninch b cedet: sēpē cum de-  
bita protestatione. Ratio fortasse est, quia etiā c  
quoad bona realia malum illatum meo Consan-  
guineo, propter connexionem sanguinis potest  
dici meum. Qui autem hi consanguinei sint, qui  
possint suorum nomine venire, habes apud Cla-  
rum, & aliosque, qui suorum nomine venire, do-  
cent Parentes, Filios, Neptones, aliosque afe-  
dentes, descendentesque, quibus addunt Dia-  
na, & Coninch ll. et. fratres.

11. Plus addit Gibalinus. d Putat enim quā-  
do accusatio est necessaria, ad reparandum da-  
minum iustitiae (de quo hic agimus) tertio cuīque  
illatum (etiam si omitti accusatio posset sine  
peccato) non fieri civiliter accusantem Irregu-  
larem (intellige, si non est alia via illud reparan-  
di) quia non præsumitur Ecclesia, voluisse im-  
pedire licitam defensionem, & auxilium Inno-  
centum. Intellige itera cum debita protestatio-  
ne mox explicanda, saltem pro foro externo, ut  
habet idem Gibalinus ibidem.

12. Queres. Si damnum mihi à Grassatore  
v.g. illatum alio modo mihi compensare, quam  
de Cen. acusando, possum; possum nihilominus illum  
acusare, & servatis conditionibus prescriptis,  
Irregularitatem, scuta Aceulati deformatione,  
non incurrire?

Respondeo, e posse, immo, esto contra Ca-  
ritatē aliquando sic pecces; non tamen in Irre-  
gularitatē incides, quia hic modus accusationis  
absq.

Iste est à Sacris Canonibus concessus, si agatur de tuo damno, id enim non extendo ad calum; in quo agitur de damno illato alicui tertio, nam propterea modo num. 11. in casu damni alieni interposui illam parentesim (intellige, si non est alia via, &c.)

## Quoad malum inferendum.

13. Scio, Petrum parare infidias suo adversario. Ego id denuntio Judici, unde Petrus convictus deformetur; erone Irregularis? Scio Petrum moliri rebellionem contra Regem, Judicet id denuntio, unde Petrus morte punitur, erone Irregularis? & sic de similibus.

14. Respondeo. Pro tota hac quæstione sit hæc regula. Si accusans accuset, deferat, denuntiet compulsus lege Justitiae, vel Caritatis, ne felicitet damno illo imminentis afficiatur Proximus, liber erit ab Irregularitate. Ratio Regule est, quia lex hæc Irregularitatem Christi manutudinem referens, non potest fuisse inducta cum damno Innocentum, obligans ad non manifestando eos, qui mala moluntur contra Proximum, & quæ obligat ad non observanda præcepta Caritatis, atque Justitiae. Quoties ergo quis ut obseruet dicta præcepta, accusat, obseratio præcepti facit, ut ea accusatio, sit, & conqueiat in honestate obseruationis præcepti, & valide per accidens censeatur, quodad ipsum, contingens deformatio.

15. Fit autem accusatio, seu denuntiatio ex obligatione præcepti, si concurrant duo. Primo ut fiat de malo, quod in futurum immineat. Secundo, ut malum sive publicæ, sive privatae personæ non possit averti, nisi accusatione, vel delatione. Quare, si potest averti alio modo, vel si potest solum per denunciationem mali impeditis in genere sine designatione personæ, tamen illo alio modo non utaris, sed designes personas. Irregularis cris, lecula deformatione, quietiunc, etio fuerit Denuntiatio ex motivo Caritatis; non tamen ex obligatione sive ejusdem Caritatis, sive Justitiae. Ita & Doctores.

16. Atque in predicta delatione facta ex præcepto obligante non est necessaria protestatio, ut contra Cajetanum breviter docet Molina, & hoc enim est remedium institutum à Sacris Casis. & uila nonibus ad removendam Irregularitatem, quæ alias ex delatione erat incurra. At ex delatione facta ex obligatione præcepti nulla unquam incurra. est Irregularitas.

17. Ex dictis collige cum Suario, & tria distingua inter accusantem in causa aliena, nam ad evitandam Irregularitatem accusare in propria causa quis potest. Primo, tum ob damnum sibi illatum modo supra dicto, tum ad præcauēdūt malum de futuro. Secundo, potest, etiam si damnum sibi illatum alia via reficere sibi posset, ut diximus n. 12. Tertio, potest in casu, quo ipsi licita est, & permitta accusatio, quamvis nequam obligans. At in causa aliena. Primo, non potest quis denuntiare, seu accusare, nisi de dano futuro imminente, & forte de damno illato, quod ex Gibalino indicavimus n. 11. Secundo, non potest, si alia via obviare valeat prædicto damno inferendo, quod est dicere, non posse, nisi adit accusandi, vel denuntiandi obligatio.

His addit, in propria causa, & in casu dicti numeri 11. omnino præmittendam esse protestationem, sed in alia hac obligante, non videtur ut dictum modo est n. 16.

## De Deficiente malum leve, unde nihilominus mors accusati securia sit.

18. Quidam non multis ab hinc annis justè accusavit suum adversarium de levi criminis, vel in causa civili, cui nullo modo aliqua deformatio debebatur. Sed adversario detruito in carcere plures alii accusatores apparuerunt cumulantibus gravissimos unum criminis probationes, unde Reus capite punitus interit. Primus accusator fuisse Irregularis, si protestationem mox dicendam omisit?

19. Respondi, nequam fuisse, quia causa mortis non fuit accusatio illa levius, quæ ad summum fuit causa remota, & occasio. Ita Sayr. h.c.

20. Sed quid, si ab hoc levi Accusatore mors accusati prævisa fuisset, vel de ea fuisset dubitatum?

Respondeo, fore tunc ipsum levem accusatorem b' Irregulari, si protestationem omisit, b Sayr. de quia tunc prima accusatio conjuncta cum cæteris nō est levis, sed certe gravis, ut punitio orata esse præsumatur ab omnibus conjunctum, & illa prævisio facit, ut tua accusatio non sit amplius causa remota, sed proxima mortis, si enim prævidisti, debebas tibi eavere per Canon: can: protestationem.

20. Si propter improbitatem, vel malitia mors iniungetur ei, quem accusasti de crimine levi, & prævidisti, vel dubitasti de morte, quia tunc mors oritur conjunctum ex tua accusacione, & ex iniuste Judicis, te Irregulari ex delicto facere.

**a L. I. in  
Decal. c. I.  
§. 3. & n. 13.**

21. Quid, si accusatio fuit de crimen levi, tibique leve detrimentum inferente, sed cui ex aliqua peculiari lege moris debeatur? Explico, Solent Duces Exercitus, vel Principes (utrum bene alibi adiximus) ob bonum, fortasse publicum, prohibere, ne quis furtum, etiam leve faciat sub pena capitis, multis enim Militibus parvum furtum committentibus, depauperari aliquando hominem contingit; Singulis enim sumentibus unum ux v. gr. racemum, depilatur tota vinea. Quare ergo potest, an si Militem de hoc levi furto sine protestatione accuses, e-jus morte secura, Irregularitatem incurras.

23. Respondeo. Sine dubitatione incurris, quia ex tua accusatione jam cum illa lege, quam supponimus te scire, oritur occisio. Et quidem, si lex est justa, eris Irregularis ex defec-tu lenitatis, si injusta, certè eris ex delicto, quia ad occisionem injustam cum Judice injusto cooperaris.

24. Idem dic, si idem Laico furtum leve ex bonis Titij v.g. furetur, & aliud leve ex bonis Caii, & aliud simile ex bonis Antonii, &c. Nam, si illum quilibet ex his Latronem accuses sine protestatione, unde is ob multiplicata illa furtu morte plectatur, eris, propter eandem rationem Accusans Irregularis.

**b Prates in  
manu/c. do  
Irreg. d. 4.  
c. 4. §. 6, 7,  
32, fol. 302.**

25. Prates b affectus Accusatorem propter leve sibi damnum è dicto levu furto illatum, etiam præmittat protestationem, fore Irregulari, quia est contra Christi lenitatem, velle te prosequi causam mortis ob tam leve damnum tibi illatum. Adde, ideo protestatione præmissa, conceditur, posse accusare, ut collatur occasio, ne iniqui grave damnum Clericis inferant, at, quod damnum est unius ux botri, vel unius oboli furtum pati?

26. Verum, posita justitia legis, hæc doctrina firma non est: clare enim, & absolute Sacer Tex-tus ab Irregularitate liberat eum, qui justus ac-cusat cum protestatione, quamvis deinde (Ju-stitia tamen exigente) deformetur Reus. At, si lex prædicta est justa, justus accusat Clericus, ju-steq; condemnat Judex. Unde ergo, si præmissa rite est protestatio, subdendus sit Clericus Irre-gularitati?

#### Penes Secularem Iudicem?

27. Si quis Ecclesiasticus habeat Jurisdictionem secularis, tunc accusare de causa sanguinis apud ipsum, est, cum accusare penes Judi-

cem Sæcularem, tunc enim Ecclesiasticus Pra-latus, vel Judex ab illo in hac jurisdictione de-legatus, Judex est Sæcularis.

28. Accusare autem apud Inquisidores hic locum non habet, quia supra vidimus ejusmodi Accusatorem eximi per Pontificis dispositio-nem ab Irregularitate.

29. Et eodem modo accusare quempiam apud Judicem Ecclesiasticum, ut Ecclesiasticus Judex est, hic locum non habet, quia Judex Ec-clesiasticus nunquam ad pœnam mutilations, mortisve procedit.

*Petunt emendam sc̄i fieri, & provideri, ne contra eos talia de cetero praefumanur, id est, agunt civiliter, non criminaliter.*

30. Ea appellatur causa criminalis, in qua ex-aminatur, seu judicatur de crimine alicujus, ea civilis, in qua agitur solum de interesse.

Porro eadem causa criminalis dicitur agi criminaliter, si de crimine agatur in ordine ad illud puniendum, sive per pœnam Delinquenti corporaliter infligendam, sive per pœnam pecuniarium Fisci commodo attribuendam. Dicitur vero agi civiliter, si de crimine agatur in ordine ad reflectionem damni illeri, puta, ut ubi laeso à latrone pecunia ab ipso tibi ablata reddatur, vel etiam ad cautelam, hoc est, ne iterum la-tro tibi damnum, injuriamque congerinet. Vi-de his Doctores, a

31. His præmissis, dico Primo, Agenti crimi-naliter non prodest protestatio ad evitandam Irregularitatem, si mors accusati ex vi talisa-tionis consequatur. Ratio est, quia tunc prote-statio esset contraria factio; si enim petitio, seu actio tua sit ad vindictam, quo modo cohærebit cum protestatione, per quam dicas te nolle vindictam?

32. Dico Secundo, ut evitetur Irregularitas ab Accusatore, seu Denuntiatore, tria concurre-re omnino debent. Primum, actionem, quamvis ex se criminalem, non debere criminaliter intentari. Secundum, debere præmitri protestationem mox explicandam, quia ipsa est de for-ma b necessaria, ac substantiali. Tertium, ut ac-cusatatio, seu delatio non sit, nisi de iis, quæ sunt necessaria ad prædictam actionem civiliter in-tentam.

33. Nota, quando in quodam Textu excusa-tur ab Irregularitate is, qui prætendens interese, agit criminaliter, non esse contra prædicta:

In hoc enim Textu illud (criminaliter) accipiatur materialiter, hoc est agere, vel accusare de crimine, nam propterea additur (prætendens interesse) non ergo prætendens vindictam, quod est agere criminaliter deformali. Itare & explicat Avila & cum aliis.

Avila de Conf. p. 7.

b. 16.2.

d. 10. 7. a.

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

## Prestando espresso.

34. Forma hujus protestationis, quam Canoniam appellamus, quia est à Sacris Canonibus præcripta, hæc est, tres clausulas continens.

*Accuso Primo*, b. vel denuntio Petrum v. gr., graffatorum de furto mihi illato, ac Secundopeso, ut damnum mihi reficiatur, & caveatur, ne in fursum simile quid u contra me molitus, ex prese tamen Tertio, professor, ac dico, nolle me, ne contra ipsum Petrum vindicta sanguinie exerceatur.

35. Si à te exhibeantur priores duas partes dictæ protestationis, omnia tercia, nulla erit protestatio, quia in tercia maxime consistit forma ipsius.

36. Præterea est facienda coram eo, ad quem defecitur delictum, seu delatum jam fuit, id est, vel in ipso primo limine querelæ, vel antequam processus fuerit absolutus, vel saltem antequam sententia fuerit lata, quia sic potest semper impeditri, quantum est ex parte Accusatoris, Rei deformatio. At post sententiam, licet ante ejus executionem, inutiliter fieret, quia execuio impediri non potest post latam sententiam. Legi & Avila, aliosque.

(Avila L.

d. 12. 9.

lxx. de

Civ. I. 6. 4.

N. 3.

I. Nav. I. c.

1229. 8. 1.

viii. V. 20.

mer. q. 2. 5.

I. Angel. V.

Amic. 5. 6.

C. Minch.

di Sarr. a.

18. dub. 10.

2. 63. G.

Hart. de

long. diff.

N. 4. 1.

Diana. p. 4

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2

¶ Actus/a-

m.

¶ Prala-

tu Ho-

m. 3.6.

¶ Prae-

scripta,

lxx diff. 2